

Referat Epigonii

Publicata la 15 august 1870 in " Convorbiri literare " . Reprezinta manifestul literar al poetului, deoarece Eminescu exprima crezul sau artistic.

" Epigon " = urmas nedemn al unui inaintas ilustru . Eminescu se incadreaza pe sine in randul epigonilor , chiar prin aceasta poezie se distinge de contemporani.Titlul poeziei a fost imprumutat din literatura germana Karl Immermann .

Punctul de plecare este epigrama lui Schiller "Ieremiada". Poezia e construita pe baza antitezei intre trecutul maret si prezentul josnic . Poetul ii elogiaza pe inaintasii sinceri, animati de nobile idealuri, si ii critica pe contemporanii superficiali lipsiti de idealuri, sceptici . Antiteza romantica intre trecut si prezent e o constatare a operei eminesciene " Scrisoarea III ".

In prima strofa trecutul este idealizat, mitizat ; poetul ne transpune intr-un taram edenic, intr-o atmosfera de basm:

" Cand privesc zilele de-aur a scriiturilor romane ,
Ma cufund ca intr-o mare de visari dulci si senine "

Nostalgia varstelor mitice ale umanitatii a timpilor originari e prezent in intreaga creatie eminesciana . Metaforele si epitetele primei strofe "visari dulci si senine ", " dulci si mandre primaveri " amintesc limbajul poetic pasoptist . Criticul Stefan Cazimir afirma ca in lirica eminesciana exista patru motive centrale, " stele cardinale " : gandirea, cantul, visul, plansul . Gandirea si cantarea sunt dominante si in aceasta poezie . Strofa deschide prima parte a poeziei inchinata trecutului, alcatuita din 11 strofe .

Ca si "Scrisorile ", "Epigonii " are o structura biplana ; partea I - oda inchinata trecutului, partea a II (8 strofe) contine elemente de satira .

Intr-o scrisoare trimisa lui Iacob Negruzzi, Eminescu mentioneaza " ideea fundamentala e comparatiunea dintre lucrarea increzuta si naiva a predecesorilor nostri si lucrarea noastra trezita, dar rece ... Comparatiunea din poezia mea cade in defavorul generatiei noi, si - cred - cu drept " . Se observa predominarea interesului etic asupra celui estetic . Predecesorii sunt elogiati nu pentru meritul intern al lucrarilor lor ci, numai pentru ca intr-adevar te misca acea naivitate sincera neconstienta cu care lucrau ei ".

"Vad poeti ce-au scris o limba, ca un fagure de miere " exprima prin comparatie, rigoarea matematica a limbajului, travaliul lucid. Eminescu elogiaza pe inaintasi prin metafore sugestive si caracterizari lapidare :

"Cichideal gura de aur, Mumulean glas cu durere,
Prale firea ce intoarsa, Daniil cel trist si mic". In prima etapa, poezia era echilibrata cu cantecul,

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

atribut al bardului. Cantul avea o valoare primordiala in epocile mitice:

"Vacarescu, cantand dulce a iubirii primavara".Sunt elogiati: Sihleanu, Donici - autor de fabule-"cuib de-ntelepciune";Anton Pann "s-a dus Pann,finul Pepelei, cel istet ca un proverb". Eminescu exprima nostalgia pentru timpurile mitice: "S-au dus toti, s-au dus cu toate pe o cale nenturnata".

Poetul inchina o intreaga strofa lui Eliade, referindu-se la ciclul sau de poezii biblice. Redesteptand miturile seculare neamului, Eliade pune temeliile unui viziuni profetice, dobandind o aura de apostol care isi domina epoca:

"Eliad zidea din visuri si din basme seculare

Delta biblicelor sante, profetiilor amare"

Eliade reprezinta o prima ipostaza a poeziei,vizionare si profetice.

Strofa urmatoare exprima admiratia poetului pentru inaintasii sai pasoptisti "Bolliac, Carlova,(Marsul ostirii romane) Grigore Alexandrescu (Anul 1940).

Bolintineanu e evocat cu poezia sa "O fata tanara pe patul mortii".

A doua ipostaza simbolica a poeziei e reprezentata de Andrei Muresan, comparat cu "miticul poet", simbol al orfismului :

"Muresan scutura lantul cu-a lui voce ruginita,

Rumpe coarde de arama cu o mana amortita"

O intreaga strofa e inchinata lui Negruzzi, care reinvie epocile glorioase:

"Iar Negruzzi sterge colbul de pe cronicile batrane,

Caci pe mucedele pagini stau domniile romane"

Eminescu inchina trei strofe lui Vasile Alecsandri, elegiat pentru activitatea sa literara complexa :

"Doine", "Lacramioare", "Margaritarele", poezia de inspiratie folclorica, istorica, de dragoste, legende istorice, romanul "Dridri".

"S-acel rege-al poeziei, vecinic tanar si ferice,

Ce din frunze iti doimeste,ce cu fluierul iti zice,

Ce cu basmul povesteste-veselul Alecsandri".

Epitetele exprima optimism.Alecsandri simbolizeaza a treia ipostaza a poeziei,puterea creatoare a visului, poezia e un instrument prin care se exprima visul cosmosului :

"Sau visand cu doina trista a voinicului de munte,

Visul apelor adance si a stancelor carunte,

Visul selbelor batrane de pe umerii de deal"

Partea a doua, alcatuita din 8 stofe, este o satira la adresa contemporanilor poetului. Se observa contrastul dintre trecutul luminat de credinta si prezentul sceptic si injosit, imporiva caruia se ridica sarcasmul satirei. Acest contrast e realizat prin antiteza dintre pronumele noi-voi. Poetul se integreaza in randul epigonilor, dar se distinge chiar prin aceasta pozie. Criticul Ioana Em.Petrescu

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

: termenii constanti ai vocabularului poetic eminescian in aceasta satira sunt : "masca", "frază", "conventia", desemnand mimarea profanatoare a unor sentimente si atitudini:

"Masti razande, puse bine pe-un caravter inimic;
Dumnezeul nostru: umbra, patria noastra: o fraza".

Contemporan poetului sunt demagogi, superficiali, sceptici, lipsiti de sinceritate. Spre deosebire de prima parte, contemporanii nu sunt nominalizati. Remarcam miscarea sacadata a frazei, eliptice sau interrogative. Ca si partea intii trecutul sufera un inalt proces de idealizare:

"Si de-aceea spusa voastra era santa si frumoasa".

Inaintasii sunt elogiati pentru patriotismul, sinceritatea sentimentelor si entuziasmul lor. Preluand o imagine din Vasile Fabian Bob: "S-a intors masina lumii, cu voi viitorul trece", Eminescu sugereaza ca momentul prezent reprezinta un regres fata de trecut, ca "Epigonii" rastoarna ordinea fireasca a timpului. In timp ce inaintasii erau posedati de nobile idealuri, (sant=sacralitate), contemporanii mimeaza doar valori autentice:

"Noi carpim cerul cu stele, noi manjim marea cu valuri". Inaintasii sunt elogiati pentru vizionalismul lor:

"Ati visat zile de aur pe-asta lume de amar" care lipseste contemporanilor.

Versul, "Moartea succede vietii, viata succede la moarte" exprima ideea trecerii timpului si implicit a lumii, succesiunea ciclica a vietii si a mortii, generand pesimismul poetului si convingerea ca lumea e lipsita de orice sens:

"Alt sens n-are lumea asta, n-are alt scop, alta soarte".

In strofa penultima poetul defineste cugetarea:

"Ce e cugetarea sacra ? Combinare maiestrita
Unor lucruri nexistente; carte trista si-nalcita,
Ce mai mult o incifreaza cel ce vrea a descifra".

Scopul cugetarii, acela de a descifra semnele existentei, este supus zadarniciei.

Poetul defineste poezia: "Voluptos joc cu icoane si cu glasuri tremurate", joc cu imagini si sunete. Poezia are menirea de a transfigura realul: "Strai de purpura si aur peste tarana cea grea".

Concluzia poeziei e una pesimista : "Toate-s praf ... Lumea-i cum este... si ca dansa suntem noi". Ideea identitatii indivizilor cu lumea provine de la Schopenhauer.